

Súd: Okresný súd Bratislava II  
Spisová značka: 12C/13/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215200778  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Sobolovská  
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1215200778.7

## Uznesenie

Okresný súd Bratislava II v právnej veci navrhovateľky: K. G., L.. XX.XX.XXXX, Y.Á. XX/XX, Š., zastúpenej advokátkou JUDr. Janou Ivánovou, Záhradnícka 60, Bratislava proti odporcovi: E. G., L.. XX.XX.XXXX, K. XXX/XX, J., zastúpenému advokátkou JUDr. Dašou Šulejovou, Fedinova 16, Bratislava, o určenie povinnosti prispievať na výživu rozvedeného manžela, takto

### rozhodol:

Odporcovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

### odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom podaným na súd dňa 16.01.2015 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd odporcovi uložil povinnosť prispievať navrhovateľke na výživu mesačne sumou 100,- eur.

Uznesením č.k. 12C/13/2015-90 zo dňa 5.11.2015 súd konanie zastavil a zároveň navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 1.053,84 eura do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v časti zastavenia konania dňa 9.12.2015. V časti trov konania bolo rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co/15/2016-1108 zo dňa 26.1.2016 zrušené a v rozsahu zrušenia vrátené súdu na ďalšie konanie s tým, že povinnosťou súdu prvého stupňa bude opätovne rozhodnúť o trovách konania a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby bolo účastníkom zrejmé, ako súd posúdil návrh navrhovateľky na rozhodnutie v otázke trov konania podľa § 150 ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 146 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 150 ods. 1, ods. 2 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010, č. k. 2 M Cdo 17/2009, z obsahu ktorého vyplýva, že aplikácia citovaného ustanovenia § 150 O. s. p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady

trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich kritérií je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi konania a aby neodporovalo dobrým mravom.

Ustanovenie § 150 O. s. p. nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľie), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie § 150 O. s. p. preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.

Aj vzhľadom na vyššie uvedené súd uvádza, že použitie ustanovenia § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku prichádza do úvahy len vo výnimočných prípadoch, pričom výnimočnosť spočíva v okolnostiach na strane oboch účastníkov konania. Žalovaný túto výnimočnosť preukazoval jednak skutočnosťou, že sú na to splnené zákonné predpoklady, nakoľko sa snažil vzniknutú situáciu riešiť so žalobcom mimosúdne, pričom žalobcovi žalovaný nárok uhradil a zároveň poukázal na nepriaznivý zdravotný stav konateľky žalovaného.

Výzvou zo dňa 8.3.2016 súd vyzval právnych zástupcov účastníkov konania, aby predložili súdu listinné dôkazy preukazujúce osobné, majetkové a zárodkové pomery, t.j. pravidelné, opakujúce sa príjmy a výdavky, vlastníctvo nehnuteľnosti, prípadne motorového vozidla, prípadne aby uviedli ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie súdu o trovách konania.

Dňa 24.3.2016 predložil odporca prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie spolu s listinnými dokladmi a to potvrdenie o výške príjmu za obdobie od 1.1.2015 do 29.2.2016, z ktorého vyplýva čistý príjem 570,91 eura mesačne, mesačné výdavky v rozsahu 501,- eur: poisťka na auto 119 euro/rok, poisťka zamestnanca 44,- eur/rok, dobíjanie kreditu na telefón 8,- eur/mesiac, splátky spotrebného úveru Primabanka Slovensko 54,32 eura/mesiac, výdaje na bývanie 250,- eur/mesiac, platby zamestnávateľovi DSS 20,- eur/mesiac, lieky a plienky pre matku 63,- eur/mesiac, výdaje na domácnosť, ošatenie, strava, hygienické potreby 100,- eur/mesiac, 2x cesta do roka za chorou matkou 280,- eur. Odporca je vlastníkom osobného motorového vozidla Š. D. rok výroby 2002, je podielovým spoluvlastníkom na nehnuteľnostiach na LV č. XXXX, podiel na nehnuteľnostiach na LV č. XXX. Odporca žiadal, aby súd navrhovateľku zaviazal na úhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia.

Dňa 24.3.2016 bolo na súde podané podanie navrhovateľky, ktorá predložila pracovnú zmluvu, z ktorej vyplýva mesačný hrubý príjem 380,- eur, výdavky tvoria splátka úveru v sume 80,- eur, elektrina a plyn 129,- eur, rozhlas a TV 4,64 eura, mesačné životné náklady minimálne 100,- eur. Navrhovateľka má dlh voči spoločnosti ACCENTUS, s.r.o. a obci Šrobárová, ktoré splácala vo výške 100,- eur mesačne. Navrhovateľka nie je vlastníčkou žiadneho motorového vozidla, je spoluvlastníkom nehnuteľnosti na LV č. XXX v podiele X/X, v ktorej v súčasnosti býva. Návrh na určenie povinnosti prispievať na rozvedeného manžela podala oprávnené, keďže jej sociálna situácia jej v tom čase neumožňovala uspokojiť svoje základné životné potreby, 6 mesiacov bola poberateľkou podpory v nezamestnanosti a potom opatrovala chorú mamu až do jej smrti. Náhrada trov konania by bola pre ňu deštruktívna.

S poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. súd ustálil, že navrhovateľka zavinila zastavenie konania a z tohto dôvodu by bola povinná uhradiť trovy konania odporcovi. Vzhľadom na žiadosť navrhovateľky o aplikáciu ustanovenia § 150 O.s.p. sa súd uvedeným zaoberal.

Z návrhu na začatie konania vyplýva, že sa navrhovateľka domáhala od odporcu príspevku na výživu v sume 100,- eur mesačne. V predmetnom konaní, ktoré je právoplatne zastavené, bola navrhovateľka zastúpená advokátkou, ktorá jej bola pridelená Centrom právnej pomoci a to rozhodnutím č. R.z. 69062/14 zo dňa 18.11.2014 z dôvodu, že preukázala dôvodnosť podaného návrhu na začatie konania, ako i skutočnosť, že jej majetkové pomery jej neumožňovali zvoliť si právneho zástupcu. Naproti tomu odporca si zvolil v konaní právneho zástupcu, ktorému udelil plnú moc na zastupovanie, pričom v priebehu konania došlo k zmene právneho zastúpenia.

Navrhovateľka návrh na začatie konania zobrala späť z dôvodu, že nastala zmena v jej majetkových pomeroch, nakoľko sa zamestnala a netrvala na tom, aby jej odporca uhradil príspevok. Z uvedeného je zrejmé, že návrh zo strany navrhovateľky bol podaný dôvodne a opodstatnene, preto sa nejednalo o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie práva.

Z listinných dôkazov založených navrhovateľkou do súdneho spisu vyplýva, že jej mesačný príjem v hrubom je 380,- eur, čistý príjem cca 310,- eur. Výdavky tvoria splátka úveru v sume 80,- eur v prospech spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, plyn a elektriny 129,- eur, rozhlas a televízia 4,64 eura. Po odrátení výdavkov zostáva navrhovateľke čiastka 96,36 eura na uspokojovanie základných životných potrieb - strava, ošatenie, obuv, hygiena, doplnky.

Z listinných dôkazov predložených odporcom vyplýva, že čistý mesačný príjem odporcu je 570,91 eura. Mesačné výdavky tvoria poisťka na auto 9,92 eura, poisťka zamestnanca 3,67 eura, dobíjanie kreditu 8,- eur, splátky úveru 54,32 eura, bývanie 250,- eur, DSS 20,- eur, lieky a plienky pre matku 63,- eur, 2x do roka cesta do Ukrajiny 280,- eur.

Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že u navrhovateľky sú dané dôvody osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p.. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že navrhovateľkou podaný návrh na určenie príspevku rozvedenému manželovi bol podaný dôvodne, nakoľko v čase podania predmetného návrhu nebola zamestnaná a bol jej Centrom právnej pomoci priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci. Zároveň v listinných dôkazov predložených navrhovateľkou je zrejmé, že po odčítaní výdavkov z príjmov jej zostáva na úhradu životných potrieb čiastka 96,36 eura. Je zrejmé, že z tejto sumy zo strany navrhovateľky nie je možné, aby uhradila náklady právneho zastúpenia odporcu v predmetnom konaní. Súd zároveň porovnal aj majetkové pomery odporcu, pričom ako vyplýva z listín ním predložených, jeho mesačný príjem je 570,91 eura, po úhrade nákladov na bývanie, úveru, poisťiek, DSS zostáva čiastka 233,- eur. Výdavky uvedené odporcom ako dobíjanie kreditu, či lieky a plienky pre matku a cestovanie za matkou súd nepovažoval za preukázané ako pravidelné mesačné výdavky vynaložené odporcom. Odporca bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, ktorého si sám zvolil, pričom v priebehu konania odvolal plnú moc pôvodne udelenému zástupcovi a zvolil si ďalšieho.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam mal súd za to, že odporcovi umožňujú majetkové pomery uhradiť trovy právneho zastúpenia svojmu advokátovi, na rozdiel od navrhovateľky, ktorej majetkové pomery neumožňujú trovy právneho zastúpenia uhradiť a preto odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.